

Vergaderjaar 1991-1992

22 503

Wijziging van de Afvalstoffenwet

A

ADVIES RAAD VAN STATE

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 10 december 1991

Bij Kabinetsmissive van 3 september 1991, no. 91.007715, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting, houdende wijziging van de Afvalstoffenwet.

1. Het wetsvoorstel, dat ertoe strekt een wettelijke basis te verschaffen voor de uitvoering van een tweetal EEG-richtlijnen, te weten Richtlijn 89/369/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 8 juni 1989 ter voorkoming van door nieuwe installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging (PbEG L 163) en Richtlijn 89/429/EEG van 21 juni 1989 ter vermindering van door bestaande installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging (PbEG L 203), is zodanig geformuleerd, dat zo nauw mogelijk wordt aangesloten bij artikel 39 van hoofdstuk 3 (Inrichtingen) van de Wet algemene bepalingen milieu-

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 27 januari 1992

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 3 september 1991, nr. 91.007715, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State, zijn advies inzake het bovenvermelde voorstel van wet rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 10 december 1991, nr. WO8.91.0461, bied ik U hierbij aan.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat aan zijn opmerkingen aandacht zal zijn geschonken.

1. De opvatting van de Raad, dat in de toekomst nog een bepaling zal moeten worden opgenomen, die waarborgt dat bij het opnemen van voorschriften en beperkingen, behorende bij een vergunning, niet verder wordt afgeweken dan de algemene regels op grond van artikel 53a (nieuw) toestaan, zoals te zijner tijd zal gelden krachtens artikel 16, vierde lid, van het wetsvoorstel houdende uitbreiding en wijziging van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne en daarmee samenhangende wijzigingen van andere wetten (Kamerstukken I 1990/91, 21 087, nr. 335; hierna te noemen hoofdstuk Inrichtingen), deel ik niet. Met het inwerkingtreden van het hoofdstuk Inrichtingen komt

hygiëne zoals voorgesteld in het wetsvoorstel tot Uitbreiding en wijziging van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne en daarmee samenhangende wijzigingen van andere wetten (vergunningen en algemene handhaving; Kamerstukken I 1990/91, 21 087, nr. 335; hierna te noemen hoofdstuk Inrichtingen).

Volledigheidshalve vestigt de Raad van State er de aandacht op dat in de toekomst nog een bepaling zal moeten worden opgenomen die waarborgt dat bij het opnemen van voorschriften en beperkingen behorende bij een vergunning niet verder wordt afgeweken dan de algemene regels op grond van artikel 53a (nieuw) toestaan, zoals te zijner tijd zal gelden krachtens artikel 16, vierde lid, van het hoofdstuk Inrichtingen (Kamerstukken II 1988/89, 21 087, nr. 3, bladzijden 76 en 77). Immers artikel 41 van de Afvalstoffenwet kent een voorschrift van die strekking op dit moment niet.

2. Uit de memorie van toelichting blijkt dat niet alle inrichtingen waarin afvalstoffen worden verbrand onder de nieuwe algemene maatregel van bestuur komen te vallen. Ten dele vallen deze inrichtingen blijkens paragraaf 3 van de toelichting onder de Hinderwet (Stb. 1981, 410) en onder de Wet inzake de luchtverontreiniging (Stb. 1981, 411) en zullen emissie-eisen worden gesteld in het kader van het project Nederlandse Emissie Richtlijnen (NER). Daarnaast maakt de toelichting melding van onder andere verbrandingsinrichtingen waarin als nevenactiviteit afvalstoffen worden verbrand.

Voor beide categorieën zal worden voorzien in regelgeving, maar niet op het niveau van een wet of een algemene maatregel van bestuur. Naar het oordeel van het college zal evenwel voorkomen moeten worden dat in casu hetzelfde probleem ontstaat als waarvoor nu de wijziging van de Afvalstoffenwet wordt voorgesteld, namelijk het ontbreken van regels met een dwingend karakter. Dit probleem zal zich niet voordoen, als ervan uitgegaan moet worden dat het niet zal gaan om installaties voor de verbranding van stedelijk afval (beide EEG-richtlijnen artikel 1, vierde lid), maar om bijvoorbeeld verbranding van procesafval.

In ieder geval ware de memorie van toelichting ter zake aan te vullen.

hoofdstuk 6 van de Afvalstoffenwet, met inbegrip van artikel 53a, te vervallen (hoofdstuk Inrichtingen, artikel V, onderdeel H), waardoor de noodzaak tot het opnemen van een bepaling als artikel 16, vierde lid, van het hoofdstuk Inrichtingen, niet aanwezig is.

2. Met de Raad van State meen ik, dat het door hem gesignaleerde mogelijke probleem van het ontbreken van regels met een dwingend karakter zich niet zal voordoen. Het gaat hier inderdaad niet om installaties voor de verbranding van stedelijk afval als bedoeld in artikel 1, vierde lid, van de beide betrokken EEG-richtlijnen, maar bij voorbeeld om verbranding van procesafval. Wel heb ik de memorie van toelichting op dit punt verduidelijkt.

3. Voor enkele redactionele kanttekeningen moge het college verwijzen naar de bij het advies behorende bijlage.

De redactionele kanttekeningen van de Raad zijn gevolgd.

Tenslotte is in het voorstel van wet en de memorie van toelichting een aantal redactionele en technische-juridische verbeteringen en verduidelijkingen van ondergeschikte aard aangebracht.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

Ik moge U verzoeken het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Vice-President van de Raad van State,
W. Scholten

De Minister van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieu-
beheer,
J. G. M. Alders

Lijst van redactionele kanttekeningen, behorende bij het advies no. WO8.91.0461 van de Raad van State van 10 december 1991.

– In paragraaf 2 van de memorie van toelichting ware het verwijzen naar de vaste jurisprudentie van de Raad van State, Afdeling geschillen van bestuur, en die van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen te completeren met enige voorbeelden. Dit geldt evenzo voor de verwijzing naar de jurisprudentie in paragraaf 3.

– Punt 109 van de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek ware in acht te nemen (onder andere paragraaf 3).

– In paragraaf 3 van de memorie van toelichting ware de vermelding van de Nederlandse Emissie Richtlijnen zo mogelijk te voorzien van een vindplaats.